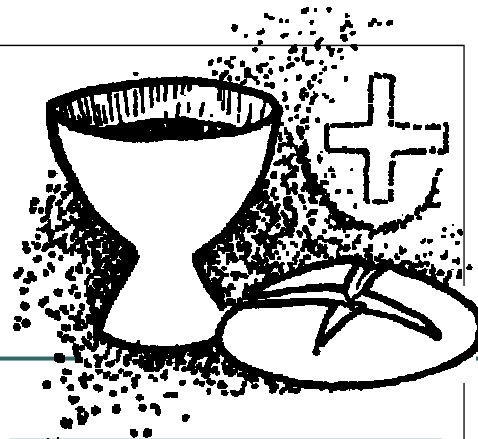

Farní společenství

Proseč
Nové Hrady
Perálec

ČERVEN - ČERVENEC 2010

*cena: dobrovolný příspěvek
(náklady na jeden výtisk Kč 10.-)*

Milí farníci,

měsíc červen je obdobím zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Letošním rokem je svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova také vrcholem Roku kněží, kdy bude probíhat na Svatopetrském náměstí slavnostní bohoslužba, která také završí mezinárodní setkání kněží v Římě. Tento Rok kněží vyhlásil Svätý otec Benedikt XVI. 19. června 2009 a jako patrona tohoto roku vybral sv. Jana Maria Vianneye, nad jehož životem jsme se v květnu při májových pobožnostech zamýšleli. Dá-li Pán, bude se také závěru tohoto roku v Římě účastnit.

Srdce je výchozím bodem veškerého lidského jednání, myšlení a cítění. Proto Bůh zaslubuje Ezechielovi: „Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“ (Ez 36,26)

U člověka vyjadřuje srdce jeho celkový charakter. Pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse či síle, ale v jeho nitru, v jeho srdci. Bůh se nedívá na to, co člověk pokládá za hlavní. „Člověk se dívá jen na to, co má před očima. Hospodin však hledí na srdce.“ (1Sam 16,7)

Při pohledu na sochy či obrazy Božského srdce vidíme srdce probodené, ovínuté trním, s plameny a křížem, který symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku. Vždyť Boží Syn přišel na zem, aby ukázal, že Bůh je láska a že má své srdce otevřené pro každého člověka. Jistě máme doma všichni na stěně kříž a právě zde na kříži vidíme, jak se Boží srdce nechává otevřít, aby v něm každý člověk mohl najít odpuštění, pokoj, úkryt, útočiště, pevnost, zázemí a domov. Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká při všech bolestech: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce.“ (Jer 31,3)

(pokračování na str. 2)

Obsah

- 2 Víkendové setkání rodin s dětmi
- 3 Dopis farníkům od Václava Jiráčka
- 4 Velikonoce na Vesmíru
- 4 TV Noe
- 4 Farní výlet dětí
- 5 Posvěcení kříže v Podměstí
- 6 Vzpomínka
- 6 Schönstattská svatyňka
- 7 Velký žákovský florbalový turnaj
- 7 Sportovní odpoledne
- 7 Výrok Tomáše Bati
- 8 Dětem, biblické sudoku
- 9 - 10 Kalendář, intence

Farní výlet dětí na Horu Matky Boží v Králíkách

Milí farníci,

dokončení ze str. 1

Jak prožít tento krásný měsíc? Začneme od srdce, od našeho srdce, ve kterém se zvláštním způsobem skrývá celý náš život – všechny naše touhy a přání, všechny naše obavy a strasti, všechny radosti a úspěchy, všechno co jsme již prožili a prožíváme. V našem srdci jsme sami sebou. Jaké moje srdce je? Co v něm převládá? Snažím se, aby se podobalo srdci Ježíšovu nebo Mariinu? Co je pro mé srdce nejdražší?

„Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničt mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je není mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,19-25)

Modleme se společně se žalostnou: „Bůh je navždy skála mého srdce a můj podíl.“ (Ž 73,24)

Pro mladší z nás je červen možná více dobou písemek, zkoušení a zkoušek a tím také rekapitulace školního roku. Někdo bude spokojený více, někdo méně, ale všichni se jistě těší, až si budou moci odpočinout o prázdninách. V této chvíli vám však přeji mnoho sil a trpělivosti, ať se vám vše co nejlépe podaří, aby se vaše srdce radovala.

V obou farnostech chystáme Farní den. V Proseči to bude na závěr školního roku v neděli 27. června a v Nových Hradech opět na poutní slavnost 25. července. Přeji si, aby to byla chvíle krásného setkání celé farnosti – naší velké rodiny. Budeme se snažit, abychom vytvořili prostor k bližšímu vzájemnému poznání, ať prostřednictvím přijemného posezení u společného stolu, nebo při různých hrách a soutěžích či při prohlídce fary, atd. Srdečně vás, milé farníky, zvu na toto naše setkání!

Všechny vás co nejsrdčejněji zdravím a žehnám

o. Zdeněk

VÍKENDOVÉ SETKÁNÍ RODIN S DĚTMI

Celá akce byla odstartována v pátek odpoledne 21. května na táborové základně Domino v Březinách u Hluboké, kdy se do prostorných dřevěných chatek začaly sjíždět rodiny s dětmi. Večer jsme rozdělali oheň a u táboráku se všichni navzájem představili. Seznamování se protáhlo až dlouho do noci, takže maminky, které šly ukládat děti, ani nemusely zpívat ukolébavky, protože od ohniště zazníval bohatý repertoár „Hlaholovek“.

Ráno jsme se sešli uprostřed tábora u ohniště a poděkovali jsme Bohu za krásné ráno zpěvem a modlitbou. Následovala snídaně a po ní cesta za pokladem. Vedla lesem a na jednotlivých stanovištích jsme plnili řadu zajímavých úkolů. V půli cesty jsme se zastavili u kapličky ve Stříteži, která je zasvěcena Duchu Svatému. Těsně před příchodem zpět do tábora jsme si užili chvíle napětí, než se nám podařilo najít ukrytý poklad. Na základnu nás přivábila vůně chutného oběda, který pro nás připravily dvě velmi šikovné a ochotné kuchařky - moc děkujeme:-)))! Po obědě následovaly chvíle zasloužilého odpočinku po namáhavé cestě, které si však užili nejvíc rodiče. Dětem se ani moc spát nechtělo, protože se těšily na odpolední program. V plánu bylo sportovní odpoledne, které nám však poněkud překazilo deštivé počasí. Naštěstí byla k dispozici šikovná klubovna, ve které jsme si užili spoustu legrace při společných hrách a výrobě letadélek. S každým dal-

ším přívalem deště se k nemalé radosti našich nejmenších ratolestí (s výjimkou těch, které ještě nechodí) zvětšovala hladina kaluží po tábořišti a v nestřeženém okamžiku byla její hloubka vždy náležitě prozkoumána některou malou nožkou v gumové holínce:-))). Večer jsme si zahráli Cestičku do nebe a po ní následoval volný program spojený s plněním hladových bříšek a ukládáním dětí. Ve 22 hodin jsme prožili společnou svatodušní vigílii vedenou otcem Zdeňkem Machem.

V neděli jsme se opět sešli uprostřed tábořiště a poděkovali Bohu za nové ráno písní a modlitbou. Následovala společná hra golfu, která nás ohromně bavila. Po ní jsme se začali připravovat na mši, kterou nám otec Zdeněk obětavě přijel sloužit přímo na Březiny, za což mu patří náš velký dík. Počasí nám přálo, a tak jsme Boží hod svatodušní oslavili přímo pod širým nebem a se zpěvem nám pilně pomáhali všichni ptáčci v lese. Následoval společný oběd a po něm jsme se postupně rozjížděli do svých domovů. I když jsme si domů, místo svých původně čist'ounekých potomků, odváželi „malé skřítky bláteníky“, rozjížděli jsme se s úsměvem na rtech a s příslibem, že za rok se tu sejdem zas...

Díky všem, kteří pomohli s organizací:-)))!

Jana Renzová

DOPIS FARNÍKŮM OD VÁCLAVA JIRÁČKA

Drazí farníci!

Každý z vás to jistě také zná: někdy se zastavíme a zjistíme, že od nějaké události, na kterou vzpomínáme, jako by se stala teprve nedávno, uplynula už pěkná doba. Podobnou zkušenost mám také já: je to již 6 let, co jsem v Praze-Kobyliších 14. srpna 2004 vstoupil mezi Salesiány Dona Boska a složil první časné sliby. Nyní, tedy po těch šesti letech, jsem se rozhodl, že chci jako salesián pokračovat i nadále, a toto rozhodnutí chci potvrdit složením věčných slibů. Rád bych vás na tuto slavnost pozval. Bude se konat 26. června v 10:30 v kostele sv. Terezičky v Praze – Kobyliších.

Po prvních slibech jsem začal studovat na Teologické fakultě v Českých Budějovicích. Standardně trvá studium 5 let. Součástí studia salesiánů je ale také dvouletá praxe (po druhém ročníku školy). Každý ze spolubratrů odchází většinou jinam: já jsem v rámci této praxe pracoval v Salesiánském středisku mládeže a farnosti právě v Kobyliších. Teď jsem zpátky ve škole, končím čtvrtý ročník a připravuji se na pátý, poslední. Žiji v komunitě spolu s dalšími jedenácti spolubratry. Z toho je nás sedm studentů a ostatní vyučují na naší fakultě. Téměř všichni se také podílí na práci v našem středisku mládeže a ve farnosti v budějovické čtvrti Čtyři Dvo-

Milí přátelé, rád bych vás pozval ke společnému slavení mše svaté, při které složíme

VĚČNÝ SLIB,

kterým se trvale zasvětím Bohu v kongregaci Salesiánů Dona Boska.

Při této slavnosti také František Blaha předá Petru Vaculíkovi službu provinciála českých salesiánů.

V sobotu 26. června 2010 v 10:30 v kostele svatě Terezičky, Kobylišké náměstí 1, Praha Kobyliisy, Metro C, stanice Kobyliisy.

VÁCLAV JIRÁČEK Pražská 93, 370 04 České Budějovice, vaclav.jiracek@seznam.cz

ry, kde působí druhá salesiánská komunita. Do střediska k nám přichází řada mladých lidí z okolních sídlišť, většinou nevěřících. Asi polovina z nich jsou Romové. O prázdninách pořádáme salesiánské tábory, tradičně nazývané chaloupky. Letos se jich chystá 12, dohromady asi pro 250 dětí a mladých lidí. Tradici mají také bohoslužby a pravidelná setkávání vysokoškoláků – náš kostel a středisko je hned vedle vysokoškolských kolejí.

Co mne čeká po ukončení školy, do

jaké komunity budu poslán, o tom rozhodne v příštím roce nový provinciál salesiánů Petr Vaculík, který letos přebírá úlohu vedení české salesiánské provincie po Františku Blahovi. Předání této služby bude také součástí bohoslužby, při které budu skládat věčné sliby a na kterou vás tímto ještě jednou zvou. Vděčný budu také za vaše modlitby – nejen za mne, ale také za všechny salesiány.

Václav Jiráček

Fotografie naší komunity

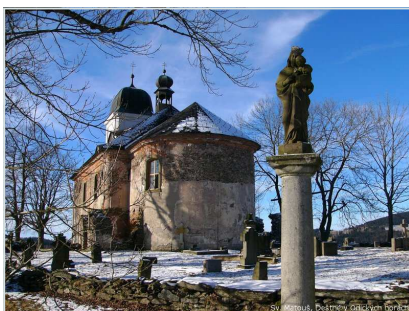
Horní řada zleva:

Jan Štěpán Musil,
Alois Křišťan,
Jakub Švanda,
Zdeněk Demel,
Václav Jiráček,
Martin Hobza,
Martin Jeleček.

Dolní řada zleva:

Jaroslav Růžička,
Antonín Pražan,
Petr Boštík,
Petr Kalas,
Pavel Kuchař.

VELIKONOCE 2010 NA VESMÍRU

Letošní Velikonoce jsem měla možnost prožít v opravdovém společenství mladých lidí v diecézním centru pro mládež Vesmír.

Na Vesmír jsem dorazila na Zelený čtvrtek odpoledne akorát na mši připomínající Večeři Páně, díky které jsem přirozeně zapadla do „vesmírného“ společenství. Dozvěděla jsem se, že jsem přišla o dopolední program, ve kterém se všichni snažili proniknout do liturgie Zeleného čtvrtku a měli možnost na vlastní kůži zažít vzájemné umývání nohou jako gesta služby druhému. Večerní program probíhal v duchu připomínky židovské večeře, což pro nás také bylo velmi zajímavé. Den jsme zakončili společnou adorací v Getsemanské zahradě.

Velký pátek jsme se snažili prožívat více v tichosti, i když ne vždy se nám to dařilo. Dopoledne jsme věnovali seznámení se s velkopátečními obřady a přípravě jednotlivých zastavení křížové cesty, kterou jsme pak odpoledne šli do kostela do Deštného, kde velkopáteční obřady probíhaly. Večer jsme se společně dívali na film Umučení Krista, po kterém už jsme se v tichosti rozešli rozjímat před Eucharistií a šli spát.

Na Bílou sobotu po celý den probíhala adorace v nedalekém kostele sv. Matouše a v plném proudu probíhaly přípravy na večerní vigílii a agapé (liturgie, hudba, výzdoba, občerstvení...). Na diecézních centrech mládeže nebývá až takovou výjimkou, že je na Bílou sobotu někdo z mladých pokřtěn – letos to byla dvě děvčata. Jednou z katechumenek byla i moje kamarádka, kterou se jako kmotra snažím na její cestě k Pánu doprovázet. Díky tomu, že jsem byla její kmotrou, také jsem se zapojovala do liturgie, což pro mě bylo velmi významné a obohacující. Také proto jsem tyto

Velikonoce prožila velmi intenzivně. Je krásné pozorovat, jak Lenka roste ve víře a být u toho, když se stala Božím dítětem. Tato naše radost vyvrcholila při vigílii na Bílou sobotu, kdy obě katechumenky byly pokřtěny, biřmovány a přistoupily k prvnímu svatému přijímání. Po půlnoci jsme měli agapé, na kterém jsme kromě dobrého jídla měli možnost povídat si, tancovat a oslavit tak Ježíšovo vzkříšení i velký zlom v životě těchto dvou děvčat.

Boží hod velikonoční jsme od rána prožívali jako slavnostní den. Přestože jsme byli unavení po sobotním agapé, při snídani panovala radostná atmosféra. Po slavnostní mši Zmrtvýchvstání Páně následně bylo slavnostní oběd. Odpoledne bylo volnější, mohli jsme si povídat u nedělní kávy, jít se projít ven nebo odpočívat ve spacáku... V druhé části odpoledne holky tradičně zdobily vajíčka a kluci pletli pomlázky. Po večerním sdílení toho, jak se nás Velikonoce dotkly, jsme se rozdělili na tábor holek a tábor kluků a domlouvali jsme se, co druhému pohlaví na Velikonoční pondělí provedeme. Rozhodly jsme se, že na kluky letos budeme hodné...

V pondělí ráno jsme se všechny holky probudily ještě před budíčkem, abychom klukům stihly připravit snídani a odnést jim ji do spacáku. Abychom na ně ale nebyly až moc hodné, tak jsme jim jako dárek zabalily pudink, který se podle vesmírných týmáků vůbec nedá jíst. Kdo nás nevyšlehal přede mší, vynahradil si to po mši, protože kluci na nás čekali venku před vchodem do kostela. Po dobrém obědě jsme ještě měli možnost popovídat si u kávy, a pak už nastalo loučení, na Vesmíru nám bylo dobře a nechtělo se nám odjíždět. Ale nezbyvalo nám nic jiného než se vrátit zpět do reality všedních dnů a těšit se na další společné setkání na Vesmíru...

Velikonoční pondělí bylo příjemnou tečkou za letošními Velikonoce. Myslím, že mohu říct, že tyto Velikonoce pro mě byly dalším opravdovým povzbuzením ve víře.

Jarča Stoklasová

TV NOE

Dnes a denně jsem vděčná za zázrak TV NOE - je plná radosti, optimismu, vzdělávání, ducha moudrosti atd., atd. Včera např. jsem poslouchala přednášku P. Eliase Velly - nesmírně zajímavou, a on řekl jednu pro mne pozoruhodnou větu: Když přijedete z nějaké duchovní přednášky, která se vám velice líbila, někdo z vašich známých se vás zeptá: „A o čem to bylo?“ ... a vy třeba zjistíte, že to vlastně nedokážete přesně formulovat, tak si z toho nic nedělejte. Protože Boží slovo ve vás působí i tak - to je jako, když si nepamatujete, co jste měli včera k obědu, ale to jídlo, které jste snědli, ve vašem těle působí... (tak si uvědomuji, jak jsme šťastná farnost, že máme svého pastýře a ten luxus moci chodit na mše svaté). Takže doporučuji, kdyby někdo nevěděl například co hezkého rodičům k narozeninám - pořiďte jim možnost sledovat TV NOE.

ABC

Farní výlet dětí

Prvního května jsme nastoupili do autobusu a vyrazili směrem na Králíky. První zastávka na naší cestě byla plánována na Hoře Matky Boží. Po cestě jsme zpívali tak krásně, až sluníčko samou zvědavostí vykouklo z mraků. Než jsme dojezdili do Králíků, dešť úplně ustal a celý den bylo příjemné počasí. Možná by se to někomu mohlo zdát samozřejmé, ale vzhledem k deštivému počasí letošního jara to byl takový malý zázrak.

Po pěším výstupu na Horu Matky Boží jsme si prohlédli ambity v areálu kláštera, pomodlili jsme se v Kapli svatých schodů a na závěr jsme se zúčastnili poutní mše svaté.

V Králíkách jsme doplnili energii v podobě chutného oběda v jedné místní hospůdce. Následovala prohlídka dělostřelecké tvrze Hůrka. Průvodce nám ukázal všechny zajímavosti, které se na podzemní 1400 m dlouhé trase nacházejí, a vše doplnil poutavým výkladem.

Poslední zastávkou na naší cestě byla rozhledna Křížová hora. Na její vrchol vedla skutečně strmá stezka a někteří nedočkavci to brali ještě strmější zkratkou. Odměnou všem, kteří vystoupali až na nejvyšší vyhlídkovou plošinu ve výšce 25 m, byl nádherný výhled po okolní krajině.

Za veselého zpěvu s neúnavným kytarovým doprovodem otce Zdeňka jsme se vydali na cestu k domovu.

Myslím, že mohu za všechny účastníky říci, že výlet byl opravdu vydařený. Jen je škoda, že se ho nezúčastnilo více poutníků, autobus byl naplněn zhruba do tří čtvrtin.

Jana Renzová

POSVĚCENÍ KŘÍŽE V PODMĚSTÍ

Začtete se do zápisků části kroniky o Podměstí...

V pradávných dobách, celá krajina v níž žijeme, byla porostlá hustým věkovitým pralesem. Tam, kde dnes se ozývá zpěv skřivánka, prozpěvujícího oráči, jenž pluhem obrací chudou ornici, tam před tisíci lety, proháněla se smečka vlků a kdesi v houštině ukryté, hověl si bručavý medvěd. Kraj vůbec hemžil se zvěří a že i zubrové se zde kdysi zdržovali, dosvědčuje i kostra obra nalezená v blízké Záboří, zvané Salava.

Když lidí přibývalo, zakládala se nová města i vesnice. A tak koncem 13. století založeno bylo i městečko Proseč. Husté lesy byly posekány, vysekaná místa lesů poznenáhle zdělána na pole a osada Proseč utěšeně vzrůstala. Již v r. 1344 vyskytuje se jméno Proseč v listu arcibiskupa pražského Arnošta z Pardubic, kterým tento krajinu zdejší postupuje nově ustanovenému biskupu litomyšlskému Janu opatu Louckému. Obyvatel přibývalo, domky se množily a z Proseče se stalo městečko. A tu několik rodin nových, které vznikly novými sňatky, či snad se odjinud přistěhovaly, postavilo si obydlí o něco níže, a protože ono místo se nalézalo na svahu **PODMĚSTĚM**, nazvali onu osadu **P O D M Ě S T Í**. Zvolna přibývalo usedlostí i v naší osadě, takže roku 1629 nalzáme zde již 15 usedlíků. Rychtáře svého však ještě dlouhou dobu osada neměla a náležela k rychtě prosečské. Tak na jedné listině z r. 1636 jsou podepsáni konšelé: Matěj Vlček, Havel Uher a o sto let později Matěj Soukal a Jan Kuřík.

Původně byla osada od Proseče poněkud oddělena, což soudíme dle toho, že když po druhém požáru Proseče roku 1868 (prvně vyhořela kol. r. 1400), při němž i několik čísel v Podměstí lehlo popelem, byly kopány základy pro domek čp.18, stojící těsně pod hostincem „Šumavou“, nalezeno bylo množství

lidských hnátů a lebek. Patrně pohřebišť. A také do poloviny minulého století zachovala se hostinci na „Šumavě“ přezdívkou „u křížku“. Patrně křížek stál v blízkosti „Šumavy“. Jinak žádných určitých zpráv o původu obce Podměstí nemáme. Obec nalzá se na mírném svahu pod Prosečí, od čehož, jak již je líčeno, má svoje jméno. Středem protéká potok Olšinka, který napájel dva rybníky a sice jeden menší, zvaný „nádržka“, kde si mlynář nadržoval vodu.

Na rozcestí u horního mostu stojí kříž - letopočet 1860. Původně stával dřevěný kříž na obecním pozemku u čísla 21. (p. Houser Boh. a nyní Petr Müller). Protože tehdejší zbožní občané na levém břehu potoka bydlicí toužili po tom, aby i oni při pohřbu byli nesení okolo kříže, byl kříž přemístěn k silnici při cestě „Na Vávrově“. Hlavní cesta nevedla, kde právě je nyní. Silnice vedla za vodou - na straně kolem Soukalů čp. 11 a 12. Kříž byl postaven nákladem ctitelů Sv. Kříže. I text na kříži oznamoval, kdo jej

nechal postavit. Dále je opatřen nápisem z Písma sv. „Až já budu povýšen od země, všechny potáhnu k sobě.“ (Sv. Jan 12,32) V roce 1893 byl opraven nákladem osadníků Podměstí. Byl zajištěn dřevěným plůtkem. V roce 1920 byl opět opraven - korpus byl pozlacený a okolo postavený železný plot. Celkový náklad činil 900.-Kč. Částku uhradili a věnovali podměstí katolíci na výzvu místního řezbáře dýmek a usedlíka Jana Matějčka čp. 51, který úpravu řídil a zajistil...

Tolik ze zápisu kroniky Podměstí.

Čas se neptá. Přešly desítky let. Kříž se tak stal svědkem mnoha historických událostí v zemi. Za celý dlouhý čas působení u silnice pod lipami byl několikrát opraven. V současné době je po opravě, kterou provedl restaurátor Petr Rejman z Proseče. Podstavec pod křížem byl očištěn, slepen, doplněn a navýšen o

novou pískovcovou základovou desku. Železný kříž byl vyčištěn, povrchově upraven černou barvou a některé jeho části pozlaceny. Opravený kovový plůtek je vsazen do nové pískovcové obruby. Upraveno je také okolí kříže. Nově k němu vede pískovcový chodníček.

Poděkování patří Obecnímu úřadu místních občanů za úhradu finančních nákladů oprav.

Posvěcení kříže v Podměstí

sobota 5. června 2010
po večerní mši sv. v 17.30 hod.

Srdečně jste zváni
k oslavě posvěcení kříže.

Přijďte na oslavu - projděte se
červnovým večerem, měsíce růží.

Marie Soukalová, Podměstí

VZPOMÍNKA

Když jsem byla opravdu ještě hodně malá, tak mi moje babička četla takovou zvláštní knihu, už vůbec nevím, jak se jmenovala, ale dnes se mi vybavuje, že to byly příběhy, které se vztahovaly k církevnímu období roku.

A ten jeden si živě pamatuji a vždy na Velký pátek si o něm přemýšlím. Byl o stromu, ze kterého byl zhotoven kříž Pána Ježíše. Časně ráno se na něj slétli ptáci z celého okolí a překrásně a dlouho na něm zpívali, protože cítili, že je to dřevo, které přinese spásu světu.

A letošního roku jsme zažili skoro něco podobného. Na Velký pátek časně ráno nám Pán Bůh poslal velikou nadílku sněhu a všichni ptáci, kteří k nám přiletěli v toto ráno, zpívali jako o závodku chvále Boží. A tak se nám velice dobře prohazovaly cesty.

Pavel Vích ve farní společenství vybízel všechny chlapce a muže, aby přišli zhotovit kříž, odněst jej ke kostelu v Proseči a potom na určené místo. A odpoledne nás zval na křížovou cestu pod posvěceným a postaveným křížem. Určitě to byla těžká práce. Práce kácet strom plný mízy a nést jej přes celou Proseč na ramenou. A co chlapci, pama-

tujete si, jestli na tom stromě také zpívali ptáci? Děkujeme vám, že už jste tolik křížů postavili a naši krásnou krajinu o moc obohatili. Dík patří hlavně P. Josefu Mazurovi, že vás tak dokázal nadchnout k lásce ke kříži Krista Pána. A určitě jste slyšeli mnoho úšklebků a nadávek bláznů a podobně... Ale chlapci, vězte, že jsme na vás velmi pyšní a být bláznem pro Krista je ohromná věc. Tak vám i trochu závidíme, že jsme nemohli prožít tak plně naše mládí, ale tenkrát byla velká odvaha už přihlásit se na náboženství a chodit do kostela. Ale toto bychom asi nedokázali. Jen pokračujte dále v aktivitách pro Pána a nenechte se ničím odradit. Povím vám k tomu ještě jeden pravdivý příběh z dob našeho mládí.

Psal se rok 1950 – velmi těžká doba pro náš národ. A tu se stal zázrak v malé obci Číhošti u Světlé nad Sázavou. Pan farář Josef Toufar o 2. adventní neděli kázal lidem o posile a řekl: „Spasitel je stále s námi ve svatostánku“ a ukázal na svatostánek a kříž, který tam stál, se 3 x vyklonil do strany. Vidělo to více lidí, ale málo se našlo těch, kteří by to dosvědčili. Mnozí se báli, mnozí nedostali

odvahu. Páter Toufar byl velice krutě přesvědčován a mučen, ale nikdy nezradil a pravdu a lásku ke kříži Krista zaplatil svým životem...

Také bychom chtěli poděkovat a pochválit všechny naše ministranty. Je to moc krásné, když vás stojí tolik okolo oltáře a pana faráře. Každou neděli vás počítáme, jestli někdo neschází. A když se třeba jen jeden z vás ztratí, jsme moc smutní a okamžitě vyhlášíme pátrání. Služba Pánu není placená, ale bohaté ovoce přináší. Tedy hoši, nenechte se ničím odradit a zůstaňte stále věrní Kristu, s ním lehčeji projdete celým životem.

V jedné písni z kancionálu (č. 312) se zpívá: „Nesme kříž svůj, mějme víru, ta nám pomůže jej nésti, v dnešním světě není míru, nedejme se k spánku svěsti.“

Toto platí pro vás, ale také pro nás. Ať nám Pán dá hodně síly všem. My vám slibujeme, že pro vás budeme vyrábět benzín, aby vám ta kára života dobře jela. A víte jak? Budeme se za vás intenzivně modlit.

Ještě jednou velký dík – jste naše radost.

vaši senioři

SCHÖNSTATTSKÁ SVATYŇKA

Rýnem a je zároveň střediskem mezinárodního Schönstattskeho apoštolského hnutí. Dnes je postaveno přes 180 věrných kopií. U nás je svatyňka v Rokoli u Nového Města nad Metují (navštívili jsme ji s otcem Mazurou).

Kostely a kapličky s obrazem Tříkrát podivuhodné Matky schönstattske jsou na mnoha místech světa. Miliony lidí přijímají její putovní obraz, tzv. putovní svatyňku, která jim zprostředkovává požehnání z původní svatyňky. Svatyňka je pro mnohé přitažlivým místem Boží blízkosti a pramenem síly pro jejich život.

Bůh je na cestě k nám lidem. Již dlouho. Stále. Před 2000 roky - „Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy...“ (Gal 4,4). Tato žena je Maria. Skrze putovní svatyňku přichází do mnoha domů a bytů a přináší Krista. Co jí darujeme, když dnes přijde k nám? Pán Ježíš by si přál, abychom byli k sobě vlídní, darovali si radost a lásku a odpouštěli si navzájem. Tam, kde se lidé

v lásce a modlitbě setkávají kolem P. Marie, tam je Kristus uprostřed nich. Roste nové živé společenství víry, prohlubují se vzájemné vztahy v rodině a v církvi.

Putovní svatyňka je v kontaktu s poutním místem v Schönstattu.

MK

Modlitba

*Maria, Matko Boží a Matko naše,
otevírám ti svůj dům.
Přijď a přines nám Krista.*

*„Dej, ať ve svém životě
odleskem tvým máme být,
v síle, lásce, prostotě
radost, pokoj rozšířit.*

*V nás ty sama světem jdi
pro Kristovo vítězství.*

Amen.“

(H. Kentenich)

Milostná kapele Tříkrát podivuhodné Matky, Vítězné Královny schönstattske, byla roku 1947 církevně uznána jako poutní místo. Původní svatyňka se nachází ve Vollendoru u Koblence nad

VELKÝ ŽÁKOVSKÝ FLORBALOVÝ TURNAJ

V sobotu 20. března 2010 se ve sportovní hale ve Vysokém Mýtě uskutečnil již 3. ročník florbalového turnaje, na kterém nechyběli ani naši mladí orlové, kteří obhájili dvě stříbrná místa z minulého ročníku. Oproti minulým rokům byl náš tým značně obměněn. Stejně jako v předchozích letech byly týmy rozděleny do dvou kategorií: mladší (1.–5. třída), starší (6.–9. třída).

Turnaj mladší kategorie měl opět dva hlavní favority na vítězství, a sice tým z Lubné a naše orly. V základní skupině jsme se utkali se třemi silnými soupeři, mezi kterými nechyběli ani zmiňovaní kluci z Lubné: DDM Delta Pardubice – 2:1, ZŠ Lubná-Sebranice – 2:3, White Dragons Heřmanův Městec – 2:1. Semifinále, do kterého jsme postoupili z druhého místa, jsme vyhráli nad týmem DDM Mikádo v poměru 3:2. Ve finále nás čekalo družstvo Alfa Tygři, které překvapivě vyřadilo favority z Lubné. Finále bylo velmi vyrovnané. Nakonec se z vítězství 2:1 radoval náš soupeř. Přesto našim mladým hráčům patří poděko-

mikád
Dům dětí a mládeže Mikádo

vání za předvedenou hru. Týmy v mladší kategorii byly oproti minulým ročníkům vyrovnanější, o čemž svědčí i fakt, že turnaj nevyhrál ani jeden z hlavních favoritů.

Turnaje starší kategorie se zúčastnilo šest družstev. V základní skupině jsme se utkali s týmy DDM Mikádo – 4:0 a Sokol Kláštec n. Orlicí – 2:0. Do semifinále jsme tedy postoupili z prvního místa. V něm nás čekal tým DDM Delta Pardubice, který jsme dokázali porazit 2:1 a postoupit do finále. Ve finále jsme stejně jako minulý rok změřili síly s družstvem DDM Alfa Pardubice, které bylo jasným favoritem na celkové vítězství v turnaji. Ve finále jsme se sice dostali do vedení, ovšem v závěru utkání nás soupeř jasně přehrál a dokázal utkání otočit a zvítězit 2:1. Přesto je pro nás druhé místo velkým úspěchem, neboť jsme celý turnaj odehráli s pěti hráči v poli bez možnosti střídání. Na hráčích byla po turnaji vidět velká únava a radost z celkového umístění.

Turnaj lze po zisku dvou stříbrných medailí považovat za úspěšný. Škoda jen, že nám v závěru turnaje vždy chybí potřebné štěstí k celkovému vítězství. Všem hráčům děkujeme a doufáme, že v příštím roce se již dočkáme nějakého zlatého úspěchu.

Martin a Tomáš Roušarovi

Výrok Tomáše Bati z roku 1932

(Až z tohoto
moudrého pána mrazí ...)

Příčina krize je morální bída. Přelom hospodářské krize? Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvykli říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující, dělat to, co nás pozvedlo z poválečné bídy, pracovat a šetřit a učit práci a šetření výnosnější, žádoucí než lenošení a mrhání. Máte pravdu, je třeba překonat krizi důvěry; technickými zásahy, finančními a úvěrovými ji však překonat nelze - důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem.

Tomáš Baťa

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

Dne 24. dubna se konalo v prosečské orlovně sportovní dopoledne, během kterého se odehrál turnaj ve stolním fotbálku a stolním tenisu. Spolu s osmi přihlášenými sportovci jsme se sešli v 9 hodin. Jednalo se o Josefa Čermáka, Libora Lettla, Marka Lettla, Jakuba Brabence, Jirku Kubíka, Františka Skalníka, Marka Rejenta a Anežku Tošovskou. Ze začátku všichni věnovali čas poctivému rozehrávání a poté mohl být turnaj zahájen. Nejdříve se začal hrát turnaj ve stolním tenisu. Hrál se systémem každý s každým. Během turnaje ve stolním tenisu jsme rozjeli turnaj i ve stolním fotbálku. Dvoučlenné týmy si mezi sebou vytvořili účastníci turnaje ve stolním tenisu. Obě hry probíhaly po celou dobu v přátelské atmosféře, bylo vidět, že se všichni přišli pobavit a tím si zpří-

jemnit sobotní dopoledne. Kolem poledne bylo vše dohrané a přišel čas na vyhlášení výsledků. Během vyhlášení byl každý účastník oceněn sladkou odměnou za účast na celém sportovním dopoledni. Turnaj ve stolním tenisu vyhrál bez jediného zaváhání Jakub Brabenec, na druhém místě se umístil Marek Rejent a na třetím Josef Čermák. Z vítězství ve stolním fotbálku se radovali bratři Lettlovi, druhé místo obsadil Jakub Brabenec s Anežkou Tošovskou a třetí skončili Josef Čermák s Jirkou Kubíkem. Všem děkuji za účast a doufám, že si z tohoto turnaje každý odnesl nějaké dobré zážitky.

Zdeněk Šplíchal

Orel
PROSEČ

První červen je den dětí,
bude jich tu jako smetí,
na hřišti si budou hrát
a buřtíky opékat.
Křiku bude jistě dost,
někdo bude mít i zlost,
že ten rámus dělají,
když k ohníčku sedají.

Ale radost našim dětem
nechcem přece brát
a pusinky, které křičí,
nebudem ucpávat.
Svoji radost, svoje štěstí
najevo chtít dát,
ať to slouží velkým lidem
také za příklad!

*Marie Šplíchalová,
Nové Hradky*

DĚTEM

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

O židovském svátku Letnic byli Ježíšovi učedníci shromážděni v jednom domě v Jeruzalémě. Náhle se ozval hukot, jako když se přičene silný vítr. A nad každým z nich byl jakoby ohnivý jazyk. Bůh na ně seslal svého Ducha, jak jim Ježíš slíbil. Začali mluvit cizími jazyky, které se nikdy neučili!

Jeruzalém byl plný poutníků, kteří přišli slavit Letnice. Přišli z mnoha dalekých zemí a slyšeli, že Ježíšovi učedníci mluví jejich vlastní řečí. Petr k nim promluvil o tom, co Ježíš kázal, o zázracích, které konal. A také o tom, jak byl Ježíš odsouzen a ukřižován a jak ho Bůh vzkřísil z mrtvých.

„Velekněží a zákoníci udělali něco velmi špatného,“ řekl Petr. „Nechali ukřižovat Mesiáše, Bohem slíbeného krále.“

„Co máme tedy dělat?“ ptali se lidé Petra. „Obraťte se! A dejte se pokřtít, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého!“

Toho dne uvěřilo kolem tří tisíc lidí, kteří byli pokřtěni a přidali se k učedníkům. Ježíšovi učedníci a jejich noví přátelé chtěli tu dobrou zprávu předat dalším lidem. Proto někteří odcestovali do jiných zemí. Chtěli se podělit o Ježíšovu dobrou zprávu a vyprávět o Božím království.

Duch svatý nás může naplnit různými dary. Dva z nich jsou v tajence, která se skládá z počátečních písmen předmětů na obrázcích. Potřebovali je apoštolové, když lidem hlásali evangelium a potřebujeme je i my, když chceme Pána Ježíše následovat.

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

1									
2									
3									
4									
5									

1. Být naplněn údivem.
2. Očištění člověka od hříchu a přijetí do církve.
3. Ten, kdo následuje mistra a učí se od něj.
4. Velké jídlo pro mnoho lidí za účelem oslavy.
5. Porušení Božího zákona.

Řešení osmisměrky z minulého čísla: „Marie Magdalská“.
 Řešení rébusu z minulého čísla: „Galilea“.

BIBLICKÉ SUDOKU

Marii chvalozpěv (L 1,46-55)

Seřadte úryvky podle pořadí výskytu v uvedeném textu. Číslo vepište do příslušného řádku, do rámečku označeného tečkou.

A					2		1		.	
B	1	2	6	9	7	.			4	
C	7		9	3				.		5
D	.	5			3	9	1			
E	4		2			6	9			.
F	.	9		8		2				
G	5	7					3	.	2	9
H	2		4	5	9	7			3	.
I			8	1					.	

A	Abrahamovi a jeho potomkům
B	Prokázal sílu svým ramenem
C	A můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli
D	Ujal se svého služebníka Izraele
E	Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna
F	Vladaře svrhl s trůnu
G	Svaté jest jeho jméno
H	Duše má velebí Pána
I	Hladové nasýtil dobrými věcmi

KALENDÁŘ

6. 6. neděle	Slavnost Těla a krve Páně		
	<i>Proseč:</i>	8.00	mše sv. a průvod
	<i>Nové Hrady:</i>	10.00	mše sv. a průvod
	<i>Perálec:</i>	---	mše sv. není
	<i>Nové Hrady:</i>	18 - 20	svátost smíření, adorace
8. 6. - 12. 6. bude P. Zdeněk Mach v Římě na zakončení Roku kněží.			
Zastupovat ho bude P. Filip Janák ze Skutče			
9. 6. středa	<i>Nové Hrady:</i>	8.00	mše sv., setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	19.00	mše sv.
10. 6. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
11. 6. pátek	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova		
	<i>Nové Hrady:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
12. 6. sobota	Neposkvrněné srdce Panny Marie		
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
13. 6. neděle	11. neděle v mezidobí		
	<i>Perálec:</i>	11.00	1. sv. přijímání
	<i>Proseč:</i>	17 - 18	svátost smíření, adorace
		18.00	Pastorační rada farnosti
14. 6. pondělí	<i>Proseč:</i>	9.30	mše sv. - vikariátní konference kněží
16. 6. středa	<i>Nové Hrady:</i>	19.30	Pastorační rada farnosti
17. 6. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv. v kapli sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	20.00	setkání manželů
18. 6. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00	mše sv. v kapli sv. Josefa
	<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.00	mše sv., setkání starších dětí
	<i>Chotovice:</i>	20.00	setkání manželů, dům sv. Josefa
19. 6. sobota	<i>Suchá Lhota:</i>	9.00	mše sv. - setkání rodáků
20. 6. neděle	12. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30	1. sv. přijímání
23. 6. středa	<i>Nové Hrady:</i>	8.00	mše sv., setkání seniorů
24. 6. čtvrtek	Slavnost Narození Jana Křtitele		
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
		18.30	mše sv.
25. 6. pátek	<i>Proseč:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Chotovice:</i>	18.00	táborák na závěr školního roku
26. 6. sobota	<i>Praha Kobylisy:</i>	10.00	věčné sliby Václav Jiráček
27. 6. neděle	13. neděle v mezidobí		
	<i>Nové Hrady:</i>	8.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	9.30	mše sv. a farní den
	<i>Perálec:</i>	---	mše sv. není
30. 6. středa	<i>Proseč:</i>		po mši sv. setkání nad katechismem
1. 7. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	17.00	svátost smíření
		18.00	mše sv.
2. 7. pátek	<i>Nové Hrady:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv., setkání mládeže

INTENCE

Čtení a žalmův cyklus C

Proseč - intence a čtení

6. 6. Za Jiřího Javůrka a jeho rodinu.
čt: Eva Rabová, Marta Odehnalová
7. 6. Na úmysl dárce.
9. 6. Na dobrý úmysl.
11. 6. Za rodiče Vobejdy, vnuka Kamila, zetě Voitu.
12. 6. Za posilu v nemoci a uzdravení.
13. 6. Za Antonína Javůrka a jeho děti-živé i zemřelé.
čt: Eva Rabová, Andrea Odehnalová
14. 6. Za Jaroslava Macháčka a rodiče.
16. 6. Za živé i zemřelé spolužáky, za rodiny a požehnání pro místo NH a na dobrý úmysl.
17. 6. Za Marii Jiskrovou a živé i zemřelé z toho rodu.
18. 6. Za vnoučata a jejich rodiče.
19. 6. Za Jaroslava Němce a rodinu Džbánkovu.
20. 6. Za Martu Zelenkovou, manžela, vnuka a zetě.
čt: Lucie Kulhavá, Marie Kulhavá
21. 6. Za Jaroslava Vobejdu, manželku a syna.
26. 6. Za Jaroslava Vobejdu, manželku a syna.
27. 6. Za Martina Košňara a ostatní tragicky zahynulé.
čt: Marie Košňarová, Marie Košňarová
28. 6. Za rodinu Jílkovu a Košňarovu, živé i zemřelé.
1. 7. Na poděkování.
3. 7. Za Žofii a Františka Petrasovy a celý rod z obojí strany.
4. 7. Za rodinu Břeňovu a Lněničkovu, živé i zemřelé.
čt: Miroslava Břeňová, Zdena Šplíchalová
5. 7. Za Františka Štěpánka, manželku, živé i zemřelé toho rodu.
10. 7. Poděkování za rodinu Soukalovu a Vopařilovu.
11. 7. Za rodiče Boštíkovy a Dvořákovy.
čt: Jan Boštík, Jana Hromádková
14. 7. Poděkování za dar společného života.
17. 7. Za Josefa Dostála, jeho bratra Vladimíra, za živé a zemřelé toho rodu.
18. 7. Za rodinu Odehnalovu a Krskovu.
čt: Marta Odehnalová, Martin Odehnal
21. 7. Za Josefa Soukala, sestru Marii a rodiče z obojí strany.
23. 7. Za Danu Brabcovou, manžela a rodiny jejich dětí.
24. 7. Za rod Odehnalů a Nekvindů.
25. 7. Na poděkování za 45 let společného života.
čt: Jaroslava Talácková, Jiří Talácko

Perálec - intence

13. 6. Za Ladislava Kulhavého a oboje rodiče.
20. 6. Za Aloise Šplíchala, manželku a děti.
27. 6. Za rod Šplíchalů a Renuž.
4. 7. Za Bedřicha Havla, dvě manželky a sestru Marii.
11. 7. Za Františka a Marii Kulhavých a syna Františka.
18. 7. Za Annu Vágnerovou, její rodiče a zemřelé sourozence.
25. 7. Za Josefa Nešetřila, rodiče a celý rod, za Josefa Krčila, manželku a celý rod, za žijící těchto rodů.

KALENDÁŘ

4. 7. neděle	14. neděle v mezidobí <i>Chotovice:</i> 15.00 poutní mše sv. <i>Nové Hrady:</i> 18 - 20 svátost smíření, adorace
5. 7. pondělí	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje <i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
8. 7. čtvrtek	<i>Proseč:</i> 17.30 modlitby matek
9. 7. pátek	<i>Česká Rybná:</i> 15.30 mše sv.
11. 7. neděle	15. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 18 - 20 svátost smíření, adorace
14. 7. středa	<i>Nové Hrady:</i> 8.00 mše sv., setkání seniorů
15. 7. čtvrtek	<i>Proseč:</i> 20.00 setkání manželů
16. 7. pátek	<i>Chotovice:</i> 20.00 setkání manželů, dům sv. Josefa
18. 7. neděle	16. neděle v mezidobí <i>Přiluka:</i> 15.00 poutní mše sv.
21. 7. středa	<i>Proseč:</i> po mši sv. setkání nad katechismem
22. 7. čtvrtek	<i>Proseč:</i> 17.30 modlitby matek
25. 7. neděle	17. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 8.00 <i>Nové Hrady:</i> 9.30 poutní mše sv. a farní den 18 - 20 svátost smíření, adorace

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také jak je uvedeno v kalendáři.

Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.

Aktuální informace při nedělních ohláškách

a také na našich webových stránkách:

www.farnispolecenstvi.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
neděle	8.00	9.30	11.00
pondělí	7.45		
středa	18.30	8.00	
čtvrtek	7.45		
pátek	18.30		
sobota	18.30		

Biskup zkouší děti, které se připravují na první svaté přijímání. Prvního dítěte se zeptá: „Co řekl Ježíš, když ustanovoval svátost křtu?“ Dítě hbitě odpoví: „Křtíte ve jménu Otce i Syna i Duha svatého!“

„Velmi dobře! A ty mi pověz,“ ptá se druhého dítěte, „co řekl při ustanovování eucharistie?“ „Vezměte a jezte, toto je mé tělo,“ zní bryskní odpověď.

„Skvěle! A ty mi řekni,“ ptá se třetího dítěte, „co řekl při ustanovování svátosti manželství?“ „No to řekl... Já už vím! Myslím, že řekl: „Bože, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

INTENCE

Nové Hrady - intence a žalmy

6. 6. Za Zdeňka Sokola a rodiče z obojí strany.
Ž: Dáša Nováková
9. 6. Za rodiče Boštíkova, živé i zemřelé z toho rodu.
11. 6. Za Marii Poslušnou, sestru Annu, rodiče Kalašovy, rod Čermáků a Severů.
13. 6. Za Marii Loučkovu, rodiče a Boží ochranu pro rodiny dětí. **Ž: Anežka Nováková**
16. 6. Za Marii i Vincence Halouskovy.
20. 6. Za Josefa Černého a rodiče. **Ž: Romana Poslušná**
23. 6. Za Kateřinu Jandovou a manžela a duše v očistci.
27. 6. Za Ladislava Víška a otce. **Ž: Růžena Odehnalová**
30. 6. Za víru pro děti a vnučata.
4. 7. Za Marii Halouskovou a Vincence Halouska a živé i zemřelé členy rodu. **Ž: Vendula Axmanová**
5. 7. Za rod Nyklů a Černínů.
7. 7. Za Josefa Chadimu, rodiče z obojí strany a uzdravení dítěte.
11. 7. Za rodiče Vávrovy a živé i zemřelé členy rodiny.
Ž: Petr Poslušný
14. 7. Za živé i zemřelé členy rodin Pitrový a Sopouškovy a duše v očistci.
18. 7. Za Josefa Brůnu a za živé i zemřelé z toho rodu.
Ž: Karel Vopařil
Za obec Přiluku.
21. 7. Za Marii a Stanislava Odehnala a za živé i zemřelé toho rodu.
25. 7. Za Josefa a Miladu Andrlůvy, rod Andrlů a Šlégrů.
Ž: Dáša Nováková

Vzpomínka na pana děkana Říhu (+ 26. 5. 1990)

Před dvaceti léty v tomto krásném
měsíci,

co se s Vámi rozloučili Vaši farníci.

Na Váš hrob kytičku klademe

a vděčná vzpomínka v srdcích nám
zůstane.

vděční farníci

Farní společenství:

časopis pro vnitřní potřebu
farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach
tel.: 603 275 062.

Těšíme se na vaše příspěvky,
které můžete zasílat na e-mail:
fs@1969.cz

Uzávěrka příštího vydání:
11. 7. 2010.